

**DU, släng inte bort "Nollåttan",
låt någon annan få ta del av den!**

[illegible]

Ni är alltid välkomna att ringa oss.

Innehåll

- 2 Kalendarium
- 3 Ledare
- 5 Coronatid
- 6 Genmäle
- 8 Kobrastativ för kortbetalning
- 9 Nya tag. Oroshantering
- 10 Minnesord
- 13 Funktionshindersombudsman
- 16 Bilanppassning stöd
- 17 Gamla Danderyd
- 22 Glädjeres
- 27 Varning telefonsamtal

Manusstopp nr 5/2020 är 21/9
Utgivning 23/10

Nollåttan

Ansvarig utgivare: Sebastian Nikula.

Redaktion/Redaktionsutskott:
Sebastian Nikula

Marknad & Annons: Kansli

Formgivning, layout och tryck: Bergs grafiska

Bilder: DHR och Zakett Ledsagning
Nollåttan ges även ut som taltidning

Kontaktuppgifter

DHR Stockholmsavdelningen
Hammarby Fabriksväg 23, 120 30 Stockholm

Hemsida: www.dhrs.se

E-post: info@dhrs.se
alt fornamn.efternamn@dhrs.se

Bankgiro: 710-9333

Ordförande: Nisse Duwähl
tfn 073-981 99 34, e-post nisse.duwahl@dhrs.se

Kansli:

Kanslichef Sebastian Nikula
tfn 073-981 99 54
e-post: sebastian.nikula@dhrs.se

Administratör: Gudrun Dahlgren
tfn 08-564 826 50, (mån-torsd 09.00-13.30
lunchstängt 11.00-12.00)
e-post: gudrun.dahlgren@dhrs.se

Ekonomiansvarig: Henric Stenström
tfn 070-258 78 94
e-post: henric.stenstrom@dhrs.se

Stockholmsavdelningen

DHR Stockholmsavdelningens styrelse 2020

Nils Duwähl, ordförande

Magnus Lindmark, 1:a vice ordförande, kassaförvalt.

Marita Innergård, ledamot

David Hansson, Media/Internet

Amir Amirrazi, Informations- o Sektionsrådsansvarig

Ulla Kjellvinger, Rese- o Evenemangsansvarig

Vakant, ledamot

Ledaren

Att vara delaktig eller inte!

Den pågående pandemin har kommit att påvisa stora brister i demokratin i Sverige på flera sätt. Digitaliseringen av samhället har pågått under ett antal år nu men sedan i mars så har den verkligen satt fart på i princip alla områden i vårt samhälle. Det kan vara väldigt svårt att få tag på ett telefonnummer att ringa till en myndighet eller företag men om man har turen att hitta något så kommer man till en automatisk "kundtjänst" som hänvisar till någon sida på nätet eller en app som finns i smarta telefoner som alla förmodas att ha. Har man tur så går det att få prata med en person på andra sidan luren oftast efter en lång väntan i telefon vilket i sin tur skapar frustration. Ett annat växande problem som har blivit större i och med pandemin är möjligheten att få betala med kontanter i olika affärer. Det är inte så att affärerna inte tar emot kontanter pga risken för smitta, som kan vara ett skäl i sig. Små butiker har svårt att få tag på växel vilket i sin tur gör att dem inte kan ta emot kontant betalning. Detta ställer till det för en hel del som inte har eller kan hantera kort eller andra digitala betalningsmetoder.

Olika möten har ju också blivit digitala i och med pandemin och nya ord har dykt upp i svengelskan som t.ex att dela i ett Zoom-möte istället för att träffas fysiskt. Det finns ju givetvis andra mötesvarianter än Zoom. Jag har själv deltagit i digitala möten genom åren och många gånger så har det väckt irritation över att tekniken inte fungerar som det ska. Bild, ljud etc försvinner eller blir sämre, så det blir svårt att hänga med.

Att inte ha tillgång till tekniken nu när många hänvisar till den, gör att folk känner sig ännu mera isolerade än för det att pandemin bröt ut, speciellt om man har känt sig tvungen att isolera sig eftersom man tillhör någon av riskgrupperna.

Anledningarna till att folk inte har tillgång till nätet kan vara många. En viktig faktor är den egna ekonomin som sätter stopp för att skaffa sig det mest nödvändigaste teknik som behövs eller att inte ha råd med att vara uppkopplad mot internet. Hyran, mat och en "dum" telefon måste prioriteras för många som jag har kontakt med, så då har man inget val än att stå utanför.

Det som oroar också är det som kommer i september. En av de största TV-leverantörerna, Comhem, ska släcka ner sitt analoga nät för tv och då kan man stå utan tv till och med på grund av sin låga inkomst.

Fortsättning på sidan 4

Jag tycker att detta är ett problem för demokratin speciellt när jag hör folk runt omkring mig uttrycker sig att det inte spelar någon roll att det digitala samhället stänger ute folk eller att man förutsätter att alla har tillgång till så k smarta telefoner och internet. Dags att vakna upp och slå vakt om demokratin trots pandemin speciellt som vi kommer att få leva med Covid-19 under en lång tid framöver. Eller är det en allmän uppfattning att folk som står utanför det digitala samhället ska "offras" och dem får skylla sig själva? Och i så fall vad är det då för människosyn som speglar det svenska samhället? Delar vi i DHR att alla medlemmar ska kunna delta i vår verksamhet även under pandemin och framöver? Det är en självklarhet för mig i alla fall.

Jag flaggar för att det kommer att finnas stora besparingskrav i Region Stockholm framöver när budgeten ska klubbas inför nästa år. Bland annat så ska det sparas

60-70 kronor miljoner på våra hjälpmedel, som är ett av förslagen. Som Jaan Kaur skrev i våras, ALLA behövs framöver för att försöka stoppa kommande besparingar som kommer att göras. Jag vet att distriktet arbetar med detta nu, så eventuella frågor om detta så hänvisar jag till dem. En fundering som jag har angående Region Stockholm är vad är skillnaden från när det hette Stockholms läns landsting, förutom namnbytet.

Till sist vill jag ägna en tanke till alla som har lämnat oss under sommaren och Bengt-Åke Johanson som lämnade oss i juni. Bengt-Åke kom med i styrelsen 2016 och han blev 73 år.

Håll er så säkra som ni bara kan och håll kontakten med varandra och gärna med folk ni inte har hört av på ett tag.

Nisse Duwähl

4

Nollåttan

Sedan gammalt är Nollåttan ett fristående organ som avdelningsstyrelsen beslutar om när det gäller kostnaden.

Innehållsmässigt har styrelsen ingenting med det att göra.

Ansvarig utgivare har i uppdrag att se till att innehållet inte strider mot lagstiftningen och inte är kränkande. Vi ska inte ändra principen för Nollåttan.

Råd Stöd & Kunskapscenter

Nu har höstens katalog kommit ut för cirklar och tematräffar. Finns att läsa på Bosses hemsida.

<http://www.bosse-kunskapscenter.se/vi-erbjuder/gruppverksamhet/>
eller ring Bosse tfn 08-544 88 660

Den flitigt virkande
Sibylla fortsätter
att uppmuntra oss !

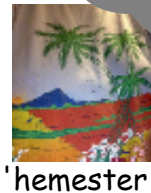
En säl-
fontän på
Stadion

Sommaren 2020 i 'Corona-staden' Stockholm sedd av Louises kamera

Artipelags plankpromenader är helt
fantastiska ! Både skog- och vattennärhet
i tillgängligt format ! Konsthallen likaså !

'hemester'

Oj, någon
i hängmattan !

I City finns till-
fälliga små oaser
med viss tillgänglig-
hetsambition

Ingen Parkteater !
Inget Handikappbad för alla !
Inga utflykter !
MEN MÅNGA FINA MINNEN
FRÅN ANDRA ÅR !

Flera olika uppmaningar till
att hålla distansen !

Insändare

Genmäle på ett egendomligt - Svar till ”Reflektioner i nuet”.

En för mig okänd och helt obekant Lena Haglöf, har i nummer 3 av Nollåttan, uttryckt omfattande synpunkter på mitt skrivande enligt rubricerat. - Känner mig närmast skyldig att besvara detta och då gällande hennes bägge två olika insändare på sidorna 12 och 13. Men bedrövt att mitt genmäle inte fick bli i samma nummer av Nollåttan!

6 -Men vem är då L.Haglöf ? -Jag har ställt frågor om detta och då fått svaret. -En person som närmast hela livet främst arbetat i och med olika administrationer inom flera Handikapporganisationer. Vilket styrks vad jag förstår, när jag försöker följer upp detta. Men är förvånad över sättet som L.H. skriver på, vilket mycket verkar vara mera som att gå ärende åt något i organisationen för att bevaka, slå ned på, att rätta in andra i ledet med andra avvikande åsikt än den rätta! Men kanske ett sätt att profilera sig inför Förbundsmötet, eller för en karriär även längre ner i organisationen...

Vad har då en närmast 80-åring och ganska nykomling, att sätta emot denna härskartaktik ? Kanske inget ! Men tänker på andra och nya som säkert drar öronen åt sig av svarssättet, vilket nog inte skapar förutsättningar för något utökat skri-varintresse i Nollåttan, ej heller för ett utvidgat medlemsantal...

DHR, tre Versaler som verkar känsligt att ha synpunkter på. Men tror mig ha minst halva medlemskåren och många, många andra som dela synpunkten, om att De Handikappades Riksförbund ett

bra namn eller rättare, utläst som tänkt D(R)HR. Rörelse-Handikappades Riksförbund som säger det mesta om vad gäller att vara verksamma för de med Rörelsenedsättningar, ledande till olika Rörelsehinder eller om så vill, använda termen Rörelsehandikapp; som stämmer väl med målsättningen: DHR- För ett samhälle utan rörelsehinder sedan 1924. Vem har rätt att ha synpunkter på denna snart 100-åriga historia och devis ? Nog bra med förändring, men inte på bekostnad det ursprungliga. Det finns även plats för omfattande målsättning, visioner och olika idéer om Delaktighet – Handlingskraft – Rörelsefrihet...

Förvånad över att L.H. i sina funktioner är så dåligt insatt ! Om att i utlandet och nu även börjat komma till Sverige; en omfattande försäljning av eldrivna s.k. ”Hjälpfordon” som konkurrera om plats på gator och torg med olika typer av Handikapphjälpmedel som Elrullstolar. Vilket utomlands skapat bråk, som medfört avstängning av platser och råder stora oklarheter i Lagrummen, vad som gäller för Hjälpfordon visavi Handikappfordon. Blir troligen stort problem även här. Men DHR verkar tagna på sängen, eller vad har man gjort i frågan ?

Parkeringsplatser för Handikappade, vet nog alla med lite fordonsinsikt, vilka problem det finns med inte minst de övriga som tycker sig ha rörelseproblem och anser sig ha lika stor rätt till dessa platser. Inte att förglömma att de ofta blir upplagsplatser för helt annat än tänkt, parkeringsplats för Handikappade.

Toaletter, efter lång kamp har även byggts Handikapptoaletter. Men fast ofta

finns andra toaletter, så inte sällan väljer många ta Handikapptoaletten. Enda toalett som Handikappad med rullstol kan använda, men begränsas av andra användare, men tänkt bara vara ett undantag för spädbarnsvård. Hur nu än det behjärtansvärt är, så är toaletterna inte avsedda för alla grupper, precis som att alla inte kan få t.ex. Färdtjänsttillstånd. Men kanske L.H. har mandat att uttala sig i medlemssvackans tider att få andra grupper som medlemmar ?

Färdtjänsten. Ja visst kan man som L.H. raljera och skriva "Jag reser inte själv med Färdtjänsten, så jag undrar hur man då kan ha fel Färdtjänsttillstånd". Att ge sig in i en diskussion så dåligt påläst, vad skapar det för förtroende ? Då många berörda har stora problem med just detta, att ej har/får rätt tillstånd för olika fordon, som Elmoped respektive Elrullstol. Vilket då kan bli ett stort problem med nekad Färdtjänstresa. Men ofta svårt få förändrat Läkartinleg.

Diagnosen Rörelsehinder, är ingen Diagnos , manar L.H. på. Men tänk vad nu detta passade, med en förbundsledning som just slår sig för bröstet och säger sig

icke vara ett Diagnosförbund. Men har då tydligen ädlare, mer berikande uppdrag. Men har då glömt sin historia. Tänk om det äntligen vore en Diagnos likt t.ex. Astma, Allergi, Diabetes m.fl. Men fråga framförallt de mest berörda och ofta ensamma i kampen för detta. Inte minst alla hårt drabbade kvinnor...

Fråga för fråga: Se alltid bakåt för att gå framåt. Utan historia, är inget värt. Men med en bra bakgrund, får även visionerna plats, men att inte ta enkla genvägar. Att hänvisa till olika centrala pålagor ger ofta föga, speciellt inte i en organisation som går i otakt, genom liberaliseringen i förbundsledningen.

Besvarat av en enkel "Fri Herre" och ännu medlem, John-Lars de Chasseur.

Mig ovetande, har två sidor upplåtits till påhopp och synpunkter på min text. Normalt försöker man ge möjligheter till gemäla, i aktuella tidningsnumret. Men tydligen har Nollåttans Redaktion valt att prioritera annat mer värderat. Det känns då inte vidare meningsfullt, med en fortsättning som skribent, men vilka signaler ger detta till andra skrivande och tänkbara framtida skribenter?

Kobra Stativet

DHR Stockholmsavdelningen och Ergonomic Solution driver ett projekt, för att öka tillgängligheten vid Kortbetalningar för personer som använder rullstol.

En inte ovanlig situation; En kund som använder rullstol skall betala med sitt Betalkort och når inte upp till Kortterminalen, kunden blir då tvungen att överlämna sitt Betalkort till Kassören och muntligen uppge sin PIN kod.

Ergonomic Solutions har installerat det sk "Kobra Stativet" i sex ICA butiker:

- ICA Kvantum Farsta Centrum
- ICA Kvantum Kungens Kurva
- ICA Kvantum Kista
- ICA Nära Tandådalen
- ICA Maxi Ludvika
- ICA Maxi Bålsta (Kobra Stativet även i Självutcheckningskassan)

Detta Stativ möjliggör för kunder att både självständigt och med hög säkerhet, genomföra en Kortbetalning.

8 Ni är välkomna att komma och testa hur denna produktlösning fungerar.

Efter att ni testat detta Kobra Stativ, så får ni väldigt gärna höra av er till oss så vi får höra era åsikter om hur ni upplevde detta terminalstativ.

Via email:

UtvärderingKobra@ergonomic.solutions

Via telefon:

Jonny Tel 072-187 95 50

Claes Tel 070-767 78 69

Per brev:

Ergonomic Solution

c/o Trety

Smidesvägen 12, 6tr

171 41 SOLNA

Nya tag

Hej vänner!

Jag hoppas att er sommar har varit bra i dessa ovanliga tider. För mig har den varit okej och är det nu med. Varken bättre eller sämre! Tänker på er som känner att den här sommaren inte blev som andra, av ena eller andra anledningen. Jag förstår er. Vissa stunder känns tunga. Inget att sticka under stol med. Dock känner jag mig glad över att DHR finns. Vi och ni behövs mer än någonsin!

Kanske är jag naiv men med stor DHR andå är jag övertygad om att vi kan hjälpas åt och komma ut på andra sidan. Till nya aktiviteter. Bara vi låter det få ta tid och är rädda om varann. Hålla ihop ska vi, för att vi vill och kan!

Avdelningen är vi! Vi krokar arm och skapar något tillsammans! Ensamma dör vi nästan. Känner att jag behöver bättra mig på att hålla kontakt och så.

En sak kan jag i alla fall lova att får jag vara frisk kommer jag att ha stort medlemsfokus. Känner att det är en gemensam strävan från hela styrelsen. Skrik till om vi inte lyckas, kom gärna med intryck och konstruktiva idéer den som orkar ni andra är lika viktiga och värdefulla.

Vi kan nog hjälpas åt att skapa en bra framtid, häng på!

Till sist, ska under slutet av augusti se över Facebook och bli bättre på Twitter. Dock är det allas framtid jag brinner för. Kommer att jobba för att det ska synas mer framöver. Säger dock inte att jag vet att jag kommer att lyckas

Ta hand om er!

David H

I KRIS - och OROSTIDER När oron stiger och osäkerheten växer.

9

Vid svåra samhällshändelser. Gäller det att vi alla sitter lugnt och stilla i båten, annars kan det lätt drabba inte bara en själv utan även många andra. Vi måste ha förtroende för varandra och våra styrande och att de har vårt bästa för ögonen. Alternativet om vi inte litar på någon och inte stödjer varandra, det kan då bli helt förskräckande, vilket kan leda till en än värre utveckling och till ett rent kaosförhållande...

Röda Korsets råd om hur Du kan hantera Din oro:

Var inte ensam med Dina tankar. Berätta för någon hur Du känner

Försök att inte slukas upp av Nyhetsrapportering eller Samtal om det som sker.

Fortsätt att göra saker som Du mår bra av.

Håll Dig till Dina vanliga rutiner eller skapa nya som passar situationen.

Rörelse är viktigt! Aktivera Dig fysiskt.

Undvik att tänka "Svart eller Vitt".

Källa: Röda Korset 20200313.

KRISINFORMATION tfn 113 13

RK/ J-LdeC

Se även information från MSB Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap

www.msb.se

Memorian med även Diktetal över Bengt-Åke "Benkta" Johansson.

*DHR- Stockholmsavdelningen och inte minst då Sektionen Söder om Söder med dess många medlemmar, har sorg efter att medlemmen och som även mångårig styrelseledamoten **"Benkta"** hastigt nu har gått bort. Detta nära i tiden för Midsommar och han skulle just fyllt 73 år. "Benkta" var kommen från födelsestaden Östersund, med den vackra utsikten över Storsjön med Storsjöodjuret. Frösön med kända Skidbacken och inte minst Pettersen – Berger med Sommarhagen. Längre bort Oviksfjället där Samer är verksamma med Rennäring och långt bort skymtar Åreskutan, en väl så känd OS-kandidat... "Benkta" lämnade Jämtland under 1980-talet, och då med sitt födelsenamn **"Bengt-Åke"**, för arbete i Småland; där han i många år var verksam som Fastighetsförvaltare. Senare vidareflytt mot själva huvudstaden Stockholm, till en förort där han med allt större omnejd arbetade som Fastighetsskötare och även vintertid snöröja stadens gator. Genom sitt arbete kom han snart i kontakt med DHR- Stockholm-savdelnings **Sommarhem Aspvik** på Värmdö nära Gustavsberg. Blev engagerad i verksamheter om Resor, Musik-Träffar och andra olika engagemang. Inom dessa verksamheter fungerade han och då oftast som en glad ordningsman och konferencier (Kom fram och säg), med ett upprepat berättande av mängder och även mindre passande ekivoka historier. Under senaste två åren förändrades Bengt-Åke och blev då alltmer irriterad och ofta vresig, vilket nog till stor del berodde på sin oro för sin ena fot som hade ett djupt sår som inte ville läka, utan fick då lite gångsvårigheter och följdes av att han behövde använda en Rullator. Detta sammantaget tog nog på självkänslan och sinnesstämningen. Han blev alltmer isolerad och uttryckte ofta att - **allt numera kändes så meningslöst, att bäst vore att få slippa ifrån allt...** - Men i nästa, åter konferencier, uppbringande som en cirkushäst, det gamla jaget... **Farväl Bengt – Åke alias "Benkta", med vördnad från oss alla... och TACK, för att Du även varit med om "Att sätta färg på DHR S..."***

Skrivet av signaturen "Friherre ned Löjtnantshjärta" John-Lars de Chasseur Roslagsporten Kultur för att användas inom DHR – Stockholmsavdelningens organisation. J-LdeC.

Minnesord Bengt-Åke Johansson

I sommar nåddes vi av det hemska beskedet att Bengt-Åke lämnat oss. En man med hjärtat på rätta stället. Han såg alltid klart på mycket. Han är saknad av oss.

/Avdelningsstyrelsen gm David Hansson

DIKTETAL

Minnena med våra allra djupaste stunders tankar

**När ett långt liv nu bryts av i sin allra ädlaste blomst...
Då känner man detta så trist och fruktansvärt tomt...**

**Men kanske ändå att det där någonstans kan finnas...
En mycket stor mängd från allas våra liv att minnas...**

**Från en äng eller undangömd i någon dold skrevla...
Där växter som brutits ändå kan kämpa och leva...**

**Där komma då de att fortsätta för att leva och blomma ut...
Detta fast livet i övrigt helt nyss oåterkalleligt nått sitt slut...**

**Men med en känsla av att livet inte alltid varit så lätt...
När vi tänker på minnen av Dig som vi då ofta har sett...**

**Farväl vår vän, vänd åter till barndomens bygd som Du vårdade...
Vi ser Dig på berget därifrån Du ofta över naturundren skådade...**

11

Diktat och Nedtecknat av signaturen "Friherre med Löjtnantshjärta" John-Lars de Chasseur Roslagsporten Kultur, vilket detta nedpräntade får användas i DHR Stockholmsavdelningen med dess olika tillhörande Sektioner och Verksamheter. J-LdeC.

Karin Lansky

Karin Lansky har lämnat oss i juni 2020 i stor sorg och saknad.

Du var mycket glad och positiv och driftig. Kämpade hårt och målmedvetet för "Allas lika värde och rättigheter i vårt samhälle".

Du gav aldrig upp

Ditt medlemskap i DHR blev över 25 år. Du var också medlem och arbetade för FUB samt ordförande i funktionshinderrådet i Rinkeby-Kista i flera år.

- 12 Vald som ledamot och suppleant i DHR Västerortssektionens styrelse ett antal år. Ett Stort Tack för allt ditt arbete och dina insatser.

Vi känner en stor tacksamhet över förmånen att lära känna dig och få tillhöra dina vänner. Du kommer att finnas kvar hos oss i våra hjärtan och sinnen som ett ljust minne.

DHR Västerortssektionen
Styrelsen

Redaktionsutskott

Häng med och skapa den nya Nollåttan!

Nollåttan söker skribenter, krönikörer och engagerade medlemmar som vill vara med och skapa en medlemstidning som både tar upp medlemsociala aktiviteter och intressepolitiska frågor som rör våra medlemmar och samhället.

Vi vill även starta upp ett redaktionsråd för tidningen och söker medlemmar som är intresserade att medverka i ett sådant.

Målet med tidningen är att skapa en medlemstidning för medlemmarna av medlemmar.

Du, kasta aldrig "Nollåttan", ge bort den istället!

Tveka inte utan kontakta Sebastian på kansliet om du är intresserad, på

sebastian.nikula@dhrs eller

073-9819954 eller skicka ett brev till

Sebastian Nikula
DHR Stockholmsavdelningen,
Hammarby Fabriksväg 23
120 30 Stockholm.

 ZAKETT®
assistans & ledsagning

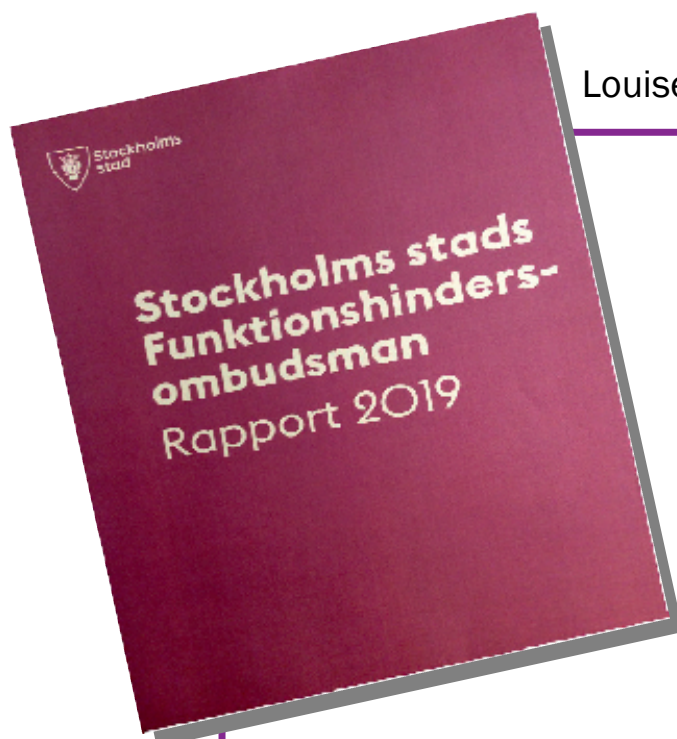
Rätt och slätt - Zakett är nr 1

Tel. 08 - 400 255 33

Hälsningar Janne Uvebrandt & Mikke Malm

www.zakett.se

*Vartannat år tar Stockholms FO fram en rapport om stadens arbete med tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Den här rapporten togs upp i Kommunfullmäktige i juni i år. FO hoppas att rapporten kan användas som underlag i det fortsatta arbetet och i samverkan med råden för funktionshindersfrågor.

"Innehåll

Sammanfattning

Inledning och syfte

1. Om rättigheter för personer med funktionsnedsättning
 2. Lagar och föreskrifter
 3. Styrning och uppföljning
 4. Stockholms stads arbete med tillgänglighet och delaktighet på jämlika villkor
 5. Avslutande kommentar
 6. Funktionshindersmannens arbete
- Bilagor"

"Rapporten tar utgångspunkt i 'Program för tillgänglighet och delaktighet för personer med funktionsnedsättning 2018-2023' som kommunfullmäktige beslutade om den 28 maj 2018— Det saknas övergripande mätbara indikatorer för tillgänglighetsarbetet. Likaså finns ett betydande kunskapsbehov att hantera.—.nödvändigt att mer aktivt involvera personer med funktionsnedsättning i beslutsprocesserna, något som uppmärksammas i den pågående översynen av stadens råd för funktionshindersfrågor."

"3. Styrning och — Det är särskilt angeläget för att efterleva skyldigheten enligt LOU att i all upphandling beakta samtliga användares behov och tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning. I det sammanhanget får den nya lagen om tillgänglighet till digital offentlig service mycket stor betydelse.—. Utredningen 'Styrkraft i funktionshinderspolitiken' anser att det statistiska underlaget för att följa levnadsförhållanden för personer med funktionsnedsättning är bristfällig"

Ett omfattande avsnitt av rapporten är 4. Stockholms stads arbete med tillgänglighet och delaktighet på jämlika villkor. Där hänvisas bl.a. till Programmet för tillgänglighet och delaktighet och FN-konventionen.

"Försörjning. Tillgång till egen försörjning är den kanske mest avgörande faktorn för övriga levnadsvillkor—Staden ska vidare arbeta för att anställa personer med funktionsnedsättning på alla nivåer, inklusive ledningsnivå, och utveckla arbetsmarknaden för att öka tillgängligheten—."

"4.6 Rätten att kunna förflytta sig, vistas i och använda Stockholms inom- och utemiljö samt ha en fungerande bostad och garanteras säkerhet i kris" är ett avsnitt som nu i Corona-tider är mycket angeläget för oss med funktionsnedsättning. Många tillhör ju riskgrupper och blir därmed än mer 'distanserade' på olika sätt. Anhöriga drabbas ju också i förlängningen.

Nya pjuck

Tittar irriterat på ståstolen.

- Varför gå sönder nu? När vi är på landet? Du kunde väl hållit ut några veckor tills vinteridet i lägenheten börjar.

Men vad fan, tio mil till Stockholm och tio tillbaks, det är du värd. Du vet ju mitt stora behov av att sträcka på benen.

Vilar blicken en stund på mina slitna gympadojor innan jag stänger av datorn och ropar på Janne som är i trädgården.

Efter några minuter hör jag hur han stampar av sig på bron, öppnar dörren och kliver ur gummistövlarna.

- Whats up? Dags att dra? Du med din goda tidsmarginal. Okej, då lastar jag in rullen i bilen.

Japp, toppen. Det blir lite trångt med båda rullarna i bilen så du får gå in med stårullen själv så sitter jag kvar i Toyotan.

Jag får tummen upp och ett flin av Janne när han går till köket efter ett glas vatten.

- Nu har Håkan tänkt hela förmiddagen hur han ska slippa att inta den kära hjälpmedelscentralens sköna atmosfär.
- Hur kan du bara tro nåt sånt om mig?
- Fan Janne, slå över till Bandit. Det där trista, faddsmakande, tomma, låtsaskloka babblet om nonsensskiten gör mig impotent.

Janne rycker på axlarna och byter kanal. Efter en stund börjar hans fingrar att hålla takten på ratten och vi delar ett flin vägen fram.

- Igår, när jag var och kollade postlådan, stannade jag och snackade med grannen. Du vet båtbyggaren
- Mysfarbrorn, ja.

Jag nickar och stirrar det röda trafikljuset till grönt.

- Mysfarbrorn har dödat sin tre år gamla katt bara för att den nästan aldrig var hemma.
- Men vad fan! Varför? Då kunde han väl ha gett den till dig istället. Du har ju hållit

på och letat katt länge nu...

- Ja, katter och hundar är en bristvara i dessa socialdistansierade tider. Nu behövs de kravlösa vännerna för att förhindra explosioner i coronans alla instängda relationer.

Bilen tuggar asfalten och där syns Friends som får mitt svartgula hjärta att slå snabbare. Snart söndag och match!

Så faller blicken ner på skorna igen.

- Vad fan, Janne, först lämnar vi in stårullen. Det brukar ju ta ungefär en timme. Om du ger dem mitt nummer så kan vi dra och köpa dojor sen istället för att sitta där och häcka. Jag kollar efter skor på mobilen och du hoppar in och nyper dem.
- Jaha ja, så nu ingår det alltså i mina arbetsuppgifter att sno skor också?
- Japp, med hjälp av mitt bankkort.

Skokartongen ligger i baksätet när Janne svänger in till hjälpmedelscentralen.

- Konstig att de inte har ringt. Det tog ju lite tid att hitta dina nya pjuck.
- Hoppas att de lyckats motivera rullen att stå igen nu när jag har fixat vackert till fötterna.

Stårullen skramlar in i bakluckan och Janne sätter sig bakom ratten,

- Så den är stark och villig igen nu då?

Han torkar bort något från näsryggen och vridar om nyckeln.

- Japp, och de hade tappat bort lappen med ditt nummer.
- Inte så bra ordning på torpet med andra ord
- Asch, de tänker väl att såna som du snällt brukar sitta i väntrummet.

Jag nickar och tittar ut genom vindrutan.

- Ja, de kanske inte är vana att ha å göra med en poet som diggar snygga dojor.

Men vad fan, nu är rullen fixad!

Håkan Pettersson
www.hakanpettersson.com

Digital eller direktdemokrati

Under detta år så har det demokratiska arbetet verkligen sats på prov ordentligt.

Detta då det inte är tillåtet med träffar över 50 personer.

Stadsdelsnämnder och även centrala nämnder använder sig av digitala möten i stället. Vilket kan vara ett bra sätt att driva verksamheten under viss tid.

Jag tror att det är en farlig väg att gå om man enbart använder sig av digitala mötesformer. Detta för att det utesluter en massa grupper av människor, som inte har tillgång till internet eller smartphone.

De skall också kunna känna sig delaktiga i det demokratiska arbetet.

Magnus Lindmark

DHR Stockholmsavdelningens Kansli 2020 Ny Kontaktinformation

Hemsida: www.dhrs.se

Mail: info@dhrs.se

Nisse Duwähl Ordförande

Tel: 073-981 99 34

E-post: nisse.duwahl@dhrs.se

Sebastian Nikula Kanslichef

Tel: 073-981 99 54

E-post: sebastian.nikula@dhrs.se

Gudrun Dahlgren Administratör

Tel: 08-564 826 50 (Mån-Tor 09.00-13.30,
lunchstängt 11.00-12.00)

E-post: gudrun.dahlgren@dhrs.se

Henric Stenström Ekonomiansvarig

Tel: 070-258 78 94

E-post: henric.stenstrom@dhrs.se

Höjda tilläggsbidrag och ändrade regler som kan ge fler rätt till bilanpassning. Det beslutade riksdagen om på onsdagen.

Sedan det statliga bilstödet gjordes om 2017 har det blivit svårare att få en bil anpassad samtidigt som bilköpare med funktionsnedsättning har blivit hänvisade till större och högre fordon som inte alltid fått plats i ett garage. Något som också drivit upp kostnaden för bilköpet.

Efter mycket kritik lämnade regeringen i våras ett förslag till riksdagen som syftar till att fler ska få rätt till bilanpassning. Idag sa riksdagen ja till regeringens förslag.

De ändrade reglerna innebär bland annat att bilstöd inte ges till bilar som är högre än 2050 mm. Syftet med detta är att bilköpare inte ska bli tvingade att köpa en stor och otymplig bil.

Nivån på på tilläggsbidrag A, som ges till den som behöver eftermonterade anpass-

ningar, höjs från 30 000 kronor till 50 000 kronor.

Nivån på på tilläggsbidrag B, som ges till personer som behöver kunna använda rullstolen inne i bilen eller ta med en motordriven rullstol eller ett annat liknande hjälpmedel, höjs från 40 000 kronor till 60 000 kronor.

De nya reglerna öppnar också för att anpassningsbidrag kan beviljas även för anpassningar som gäller standardutrustning eller vanligt förekommande tilläggsutrustning.

Dessutom behöver inte den som ansöker om anpassningsbidrag för en bil som är äldre än fyra år eller som har gått mer än 6 000 mil ange särskilda skäl om en tidigare ansökan redan beviljats.

Lagändringen träder i kraft den 1 oktober.

Inklustrad text från tidningen Funktionshinderpolitik
Text: Albert Martinsson

Vägen till; samt livet i det Gamla Danderyd...

Detta har berättats för mig och påminner om många andra näras livsöden. Danderyd var då en stor lantbruksbygd och ett utpräglad Arbetarsamhälle.

Av John-Lars de Chasseur. Roslagsporten Kultur. Bygde-och Folklivsforskning.

Avskedet och med sjöresa i Midsommartid.

Midsommaren år 1925 var på väg, med allt vad det innebar av starkt lövade träd-kronor och en i övrigt sjudande växtlighet med väl så utslagen blomster. Svältåren med sjukdomar som "Spanskan" Spanska sjukan och "Lungsoten" TBC, upplevdes vara förbi likt krigen som berört, skadat samt tagit så många. Framtiden såg vid denna stund allt lite ljusare ut än på mycket länge... Men arbete saknades och egna lantbruket var inte längre att tänka på att driva vidare och stora fähuset alltmer stod under förfall, med påbörjad rivning. Att flytta var som kunde ses enda alternativet... De fyra tittade in i Lugnets stuga en sista gång innan dörren stängdes, låstes och nyckeln som vanligt lades på fönsterbrädan, så att Farfars äldre halvbror Carl när han kom från arbetet på Västanberga kunde komma in i stugan där även han bodde. Halvsystern Anna hade inte varit hemmavid på mycket länge... Vandrigen den började för min Farfar Johan, även kallad "John", Farmor Gerda, Far Olof "Olle" snart 17 år och med syster Karin "Kajja" nyss fyllda 7 år som lämnade stugan och bägge fähusen samt markerna för att söka nya arbeten. Alla blickade sig runt kring Lugnets hagmarker och även upp mot Garnsbergets krön, där det ihopsjunkna förrådet avtecknade sig på bergets norra avsats "Väreldaklacken", som sedan

länge upplåtits till Skolan och Kyrkan för olika stunder av möten samt då inte minst för den årliga folkfesten "Värelden", som tändes på kvällen den sista dagen i april. De fortsatte bort från deras egna Backebo, genom grinden till Lugnets hage, nerför via oxrännan med oxbrunnen liggande mitt i backen, ned mellan lilla och stora Charlottenborg nära intill Nefsstugan med gamla farvägen mellan Garn och Åkers-Berga samt bron över Nefsån. Vidare längs vägen med uppehåll i Fridhem (senare Klockarborg), för att där säga adjö till Söderbergarna; vilka alla syskonen var mycket nära och goda vänner. Harald "Halle", hade likt Farfar o hans bror Axel varit till sjöss. Mycket ofta hade de tillsammans med deras äldre bror Gustaf "Gusten", jagat samt fiskat. "Halle" kallade "Gusten" för "Stryknin-dråparen", då han inte var främmande för att använda det hemska plågsamma giftet stryknin som bete vid fångst av bl.a. rävar. Förutom "Halle" var bara brodern Nestor och systern Olivia hemma för tillfället av den annars så stora syskon-skaran...

Vid bryggan på Garnsholmens udde (senare även kallat Toftesta holme), dit allt bagage med häst och vagn redan låg nedkört av Bonden i Präst-Gillberga. Där väntande de på ångaren *Åkers Kanal*, liggande förtöjd längre bort i ån vid ångbåtsbryggan, som var slutstation vid Garnsbro i Garnsån (även förr kallad Närtunaån, där ågaren på Husa försökte ge ån namnet Husaån, även utanför dess egna ägor!). Röken från ångaren kunde anas. Snart skulle den komma för denna en helt extra insatt sommartur och ta med dem med allt i bagaget, hela den långa sjövägen om ungefär fyra timmar till Stockholm via slussning i Åkers-Berga. Snart sågs den stegrande röken från ångaren när den närmade sig långt där borta bakom buskar, sly och vass i

åkröken vid gamla Garveriet och därefter Klockargården. Vid "Prästspången" som främst var Kyrkoherdens genväg mellan Prästgården "Frukthammar" i Össeby socken och Kyrkan i Garn socken, var den redan dragen åt sidan, för att inte hindra ångaren. Strax var även de och allt bagage pålastat och gled de så sakta iväg nära förbi Fridhems (Klockarborgs)

ningar inför Midsommar så var de långt förbi vägbron i kanalen och vid slussen, klara för slussning...

De hade alla med stort intresse följt slussningen och fått information om den 90 Fot= 30 meter långa, 25 Fot=7.5 meter breda och 8.5 Fot=2.5 meter djupa slussen och kommit förbi vridbron där järnvägen går. En järnväg som så ofta numera

uttalas som ett hot mot sjöfarten på Garnsviken. Ute från kanalen på öppet vatten, pratade de om allt det som lämnats, där Mor Brita, Farfars Mor och Farfars Far Wallonen Gustave nu bägge sedan länge

Fiskarstugor. Såg mot det mäktiga höga Garnsberget som där vägrallare vid tidigare vägbygge nedanför berget mellan Garn och Berga, helt felaktigt myntat hela berget som Forsenberg. Stora Garnsberget, med en gång Fornborg, men nu bara den en och en halv Fot stora blänkande "Garnsringen" kvar, av troligen brons från Forntiden. Ångaren passerade som i en revy förbi Forsenberg, ett utskott av Garnsberget, med vatten beroende på årstid, som ständigt sipprade eller forsade efter berget ned i sjön. Vidare förbi gårdarna Sjötorp, Hakunge, Udden och på andra sidan sjön, Sjöberg. Bergen speglade sig i vattnet och gav det en mörkare nyans än längre ut. Efter den närmare milen, med mängder av de boendes olika smyck-

bortgångna och slitit hårt med lagning av skor, det lilla lantbruket och att även då som kolare för att ur tjärrika trädslag med milor få fram träkol samt även tjära vid Kolbotten nära Gillingelund. Brita dog redan 1901 i ålder av endast 59 år vid mycket svår blodstörtning. Brita hade i tidigare äktenskapet från 1865 varit gift med Carl-Erik Holmström från Hakunge och bodde då som familj i torpet "Lugnet". Men efter ett åsknedslag med total brand, där endast själva skorstensmuren hade klarat sig; byggt ett nytt hus med rester från nedtaget timrat Båtmans- eller Soldattorp som staplat legat vid Garnsviken, nedanför Garnsberget. Men Carl-Erik dog 1875 av sjukdom, efter bara tio års äktenskap och som var far till min

Farfars halvsyskon Anna och Carl Holmström (Carl senare Holmkvist; detta ett namn tvångstilldelat i det Militära, då det irriterande fanns två Holmström!).

Wallonen Gustave de Chasseur-Jaeger med nu även svenskt namn Lundberg. Skomakare, Lantarbetare och Kolare, var även han tidigare gift men senare änklings, med flera tvunget bortlämnade barn på bygden i trakten av Roslags-Kulla, åt Enköpingshället till. Han kom till Össeby-Garn första gången 1871 för arbete, men lämnade byggde 1873. Återvände 1875 och på förslag av Hjalmar Söderberg i *Fridhem senare namn Klockarborg, som han hjälpt tidigare med att bygga hus och bott hos, att för skomakeri försöka hyra in sig hos änkan Brita i Lugnet*. Så det blev då skomakeri i ett hörn av stugan Lugnet. De bägge kom vartefter att fatta tycke för varandra och blev fästfolk. Brita och Gustave gifte sig 1877 och fick fyra barn i nämnda ordning, Gustaf "Gusten", Axel "Acke" och min Farfar Johan "John" samt yngst Kristina "Stina". Wallonen Gustave dog 1915 i en ålder av 85 år. Gammal och ålderssvag. – *Tog med sig svaret om vart hans dotter Charlotte Eleonore född 25 September 1867 tog vägen, som han hade med sig, men försvann under en av sjöresorna mellan Stockholm och Össeby-Garn ! Men det var något som ingen talade om...*

Äntligen berättade Farfar John vart de skulle. Till Danderyd, ett samhälle norr om Stockholm, där de skulle bo i ett område som hette Kävinge -Tallbo och även hyrt övervåningen i ett hus "*Danderydslund*" som ägdes av en Hästakare Karlsson. Men huset arrenderades av en familj Jakobsson. Karin "Lill-Kajja" var anmäld för att börja i en skolans förstaklass och Olof "Olle" skulle arbeta i trädgården på en Skogsviks gård. Själv skulle Farfar fortsätta sitt arbete som Snickare och Timmerman på olika

byggen som han gjort då han lämnat ett långt sjömansliv och där slutat efter många år som skicklig skeppstimmerman på segelskepp. Men varit med om en allvarlig förlisning med segelskonerten "Skatan" f.d. Hero i en mycket svår hård storm hösten år 1903 i Hanöbukten, på sin väg till den ännu dåvarande Svenska hamnstaden Wismar i Tyskland. Med stor brådska fick man kapa alla master och helt lämna skeppet samt ro uttröttade och frusna i närmare ett helt dygn, innan ångfartyget "London" upptäckte dem i mycket stor nöd. Efter detta gick aldrig mer Farfars bror Axel "Acke" till sjöss, men Farfar fortsatte i många år till som Skeppstimmerman...

Farmor skulle fortsätta att vara hemma vid och Olof "Olle", tänkte ett tag att det var synd han fick lov att lämna Skomakaryrket som han länge varit lärling i sedan han var 13 år efter 6-åriga skolan och just börjat få ordning på även tillverkning av skor samt läderstövlar och många reparationer av olika sorts läderföremål till inte minst seldon. Tänkte, lärd av sin Far som lärts av sin Far. Detta förutom allt arbetet hemma på gården och på andra ställen där det gick att tjäna en slant till familjen. Trivdes även mycket bra när han i perioder fick arbeta på skutorna som gick inomskärs och även då upp i Garnsviken. Så han visste mycket väl var Djursholm låg med sin brygga i Framnäsvisken och som han i brev hem från en skuta skrev som "Hjursholm" och att Far byggt där på Samrealskolan och Olof lärt sig även känna många andra platser i skärgården. Han trodde sig nog veta ungefär var Danderyd låg och tänkte att han var ju inte främmande för olika arbeten och även jordbruk, så det skulle säkert gå bra på Skogsviks gård med att arbeta i trädgården. Men sedan ville han åter gärna till Skomakaryrket. Gesällprovet hägrade ju nu så nära...

Åter som ofta, när Olof var överksam och trött, började han grubbla på om han var skyldig till sin 1½ år lillebror Ivars död för åtta år sedan. Men hade verkligen sprungit duktigt hela den mycket långa vägen och åter för att hämta medicin till Ivar... Men lilla Ivar dog ändå... Tankarna plågade honom...

Efter en mycket givande resa med många stopp vid bryggor där människor klev på och av, inte sällan med stora bagage och även medförande djur. Tänk så vacker hela skärgården var och inte minst med inloppet till huvudstaden. Olof, "Olle" kände igen en del sedan arbetena på skutorna och hade en gång blivit medbjuden på Nöjesfältet med de övriga sjöfolket. Så han kände sig allt lite närmast världsvan... Sakta närmade de sig ångarens angoringsplats vid Nybrokajen i Stockholm...

På kajen stod en mycket irriterad man. Det var hyresvärden, den högljudde, upphetsade Hästakare Karlsson, bonde på *Lübecks gård*, som väntat på den förse-
nade ångaren "Åkers Kanal". Efter irriterad omlastning till hästkärren där vi alla fick sitta på flaket, så kom vi iväg. Vad man än kan säga om Karlsson, så inte var han snäll mot hästen och väldigt snar till piskan. Vi var alla mycket upprörda och protesterade om att hästen behandlades illa. Men var fångade av att vara hans blivande hyresgäster. - När han skrek: "Ska

Ni hyra eller ej"...

Resten är en fortsatt längre nedtecknad historia om Olof "Olle" och hans väg genom livet i "Vägen till; samt livet i det Gamla Danderyd" men vi får se om Du möter honom och övriga någon annan gång...

Midsommarafton blev det dagen efter ankomsten. Men flera gårdar nekade arbetarna ledighet på själva Midsommarafton som ej var en helgdag, så firandet med majad stång fick bli på Midsommardagen istället som var helgdag. Detta blev på många platser en arbetarnas fortleva att som egen tradition fira på Midsommardagen istället...

Ett år senare den 1 Maj 1926, öppnades en Busslinje mellan Garnsbygden och Stockholm och gick då till skillnad mot båten även vintertid. "Trots den låga hastigheten av 25 km i timmen som bussen fick framföras i, så kändes staden Stockholm mycket närmare". Året därpå 1927, upphörde all passagerartrafik med ångaren "Åkers Kanal". Konkurrensen var för stor med Järnvägen i Berga (Åkers-Berga) och Busslinjen. Olika frakter av annat fortsatte med hö, djur, mjölk samt trädgårdsprodukter m.m. till främst huvudstaden. Men även med omfattande transporter av timmer från Garnsbygden till de stora sågverken...

Insändare

Avdelningen behöver fler och effektivare kommunikationskanaler!

För närvarande utkommer Nollåttan med 6 nummer per år. Att producera och distribuera en tidning är förenat med stora kostnader så även för Nollåttan. År 2019 kostade tidningen 222.000 kronor inklusive taltidning.

Under lång tid har Nollåttans innehåll mest bestått av information om resor som några få medlemmar varit på och information om kommande musikcaféer eller annan form av underhållning. En och annan artikel om avdelningens historia har också förekommit.

Saknats har artiklar om styrelsens mål och visioner för avdelningens verksamhet. Saknats har rapporter från styrelse- och medlemsmöten.

Saknats har information om vilka rättighetsfrågor styrelsen och kansliet arbetar med, vilka kontakter som har tagits med politiker och tjänstemän, vilken uppgift funktionshinderråden har och vad som händer där, med mera.

Vad ger Nollåttan för bild av DHR Stockholmsavdelningen? Ja, inte att det är en alert och drivande organisation när det gäller rättighetsfrågor för personer med rörelsenedsättning i alla fall. Vill man bli medlem här?

Nollåttan verkar dessutom sakna redaktör. Tidningen har en ansvarig utgivare men det är inte samma sak som en redaktör. En redaktör är den person som bestämmer och redigerar en tidnings textmässiga innehåll och layout och för detta krävs både yrkeskompetens och erfarenhet. En ansvarig utgivare är en ansvarig per-

son enligt tryckfrihetsförordningen (TF) eller yttrandefrihetsgrundlagen (YGL). Enligt uppgift ska det nu finnas ett redaktionsråd för Nollåttan bestående av sju personer och ansvarig utgivare. Ett redaktionsråd har vanligtvis en rådgivande funktion som bidrar till uppslag och idéer för tidningens innehåll till redaktören.

Idag finns det många sätt att informera och hålla kontakt med medlemmarna på som är billigare, enklare och snabbare än en tidning. Till exempel så har avdelningen både en hemsida (dhrs.se) och en Facebooksida (DHR Stockholmsavdelningen). Information kan också skickas med e-post och tryckt medlemsblad i brevlådan. Via Twitter, som är en gratisblogg, finns också stora möjligheter att lätt nå medlemmar, allmänhet, politiker och andra beslutsfattare med flera.

Att använda andra kanaler än en tidning skulle, förutom lägre kostnader, även medföra en snabbare kommunikation och möjlighet till tätare kontakt. Med e-post finns dessutom möjlighet att på ett enkelt sätt bifoga länkar för anmälan, att påminna om aktiviteter med mera. I dagsläget (maj 2020) har 238 av avdelningens 546 medlemmar anmält sin e-postadress till DHR:s medlemsregister. Du som har e-post men ännu inte anmält den gör det! Mejla medlem@dhr.se eller ring till Erik på telefon 08-685 80 20. Telefontiderna är måndag klockan 10-12, tisdag klockan 13-15 och onsdag klockan 10-12.

- Anmäl din e-post adress till medlemsregistret!
- Gilla och följ DHR Stockholmsavdelningen på Facebook!

Lena Haglöf

Väninnorna Inger-Gerd och Annas glädjeres.

Väninnorna såg på de olika TV-programmen som alltid denna dag som andra, som informerade om Coronans härjningar i Sverige som utomlands. Men gjorde det som alltid, helt ensamma på varsitt håll. Hörde nu Statsministerns plötsliga ord om lättnader för resandet fr.o.m. den 13 juni, vilket förvånade dem bäge; då det inte skulle ges någon ny information om eventuella förändringar förrän tidigast den 15 juni. Även inom Idrott och Skola skulle det bli förändringar eller rättare kanske lättnader. **Statsministern tryckte åter även på om den tidigare så felaktiga informationen att äldre s.k. 70 + och andra känsliga grupper helt skulle stanna inomhus; utan istället vara ute så mycket som möjligt, men att givetvis som för alla, med iakttagande av de regler som gäller.**

22

Anna noterade att datumet den 13 juni måste ha valts för resandet skull, för att det är lördag och helg, medan den 15 juni en måndag. Ganska snart efter TV-informationen, infann sig vardagen för de bägge, med så påfrestande isolering och ensamhet.

Inger-Gerd; av alla nära ofta kallad Gerda efter sin farmor eller Gerd och med namnet Inger från mormor, vilket blev Inger-Gerd. En mycket levnadsglad och trivsamt kvinna, precis i övergång i ålder från 70 år. Hon hade rest mycket inom landet tillsammans med sin man Lars och då nästan uteslutande med till bilen påkopplad husvagn. Men år 2009 då tog lungcancer hennes man "Larsa" som hon levte med i nära 40 år och hon var då bara 60 år gammal; precis när de tänkt besluta byta till Husbil, för att lättare kunna få återse gamla resmål i det övriga Europa och då med en speciell förkärlek för Italien. Den gamla husvagnen hade de tänkt ha kvar, men stående mer permanent på någon trivsamt plats...

Anna avskydde sitt förnamn och använde utanför den nära vänskretsen, ett lätt omfor-

mat namn från sitt riktiga **Anna**, **Elisabet** och blev då "Anna-Lisa". Anna, var nära fem år äldre än Gerd och hade aldrig varit gift, utan helt ensamlevande efter att hennes bägge föräldrar gått bort och som hon bott med hela livet. Hon hade studerat och var kunnig i mycket som man kan läsa sig till och föräldrarna hade även kostat på henne utomlandsstudier. Anna hade rest mycket; speciellt i kulturens och religionernas tecken och var lätt religiöst lagd. Hade som hobby samla frimärken och fotografera samt nära hela livet varit anställd i Postverket.

Gerd älskade att dansa, medan Anna inte kunde ta ett enda steg och var för övrigt helt ointresserad. Verkligen två motsatser och så även i mycket annat...

Gerd stannade upp i sitt eviga städande och putsande, vilket i mycket blivit till en mani för henne, i en nu närmast annars sysslolös tid, då hon under dessa nu gångna 3 Coronamånaderna gått igenom allt tänkbart som tidigare släpat efter.

Hon får en idé efter Statsministerns ord, att ta med Anna och göra en resa med Färdtjänsten till olika intressanta ställen i Stockholmsområdet. Tänk att äntligen få komma ut! Men tänkte även på besvikelsen, att inte hennes egen annars så verkssamma Handikapporganisation, ordnade något för sina medlemmar. Utan verkade mer tänka på sig själva än dem och andra och satt sig själva i egen vald trygghet, medan andra föreningar och organisationer länge haft verksamheter. Vissa även under hela denna långa Coronatid, men med strikt iakttagande av de gällande reglerna. Arg och besviken, så hon likt flera andra av hennes bekanta övervägt att inte betala sin medlemsavgift, vilken var nog så kostsam med 410 kronor och där pengar även går till någon Distriktsorganisation, vilket hon inte kunde förstå, när de

säger sig ha så ont om pengar, samt varför organisationen inte längre bara ska vara till för Rörelsehindrade, utan mer bli en diversebutik för många andra med olika hinder och hur skall man som förening klara av och hjälpa alla dessa? Sedan att de ständigt tigger pengar, fast de säger sig inte tar emot "Välgörenhet"! Men medlemsavgift och tiggeri, är väl verklig välgörenhet Hon tyckte pengar som pengar! Medlemsavgiften för henne var mycket pengar, men får väl ändå betala detta år tänkte hon, men har flera föreningar att betala till som hon är med i. Får se hur det blir nästa år med hennes alltmer så hårda begränsande "Fattigpension" och som tidigare var "Hemmafru" med därefter olika städjobb samt som tidningsbud, innan hon fick anställning i Hemtjänsten...
Där hon f.ö. snart valdes till Facklig kontaktperson och även Skyddsombud.

Vid sitt första besök på organisationens Kansli, blev hon förvånad hur Fackliga & Skyddsombudsverksamheten fungerade och att man Inte levde som man lär andra, om alla viktiga regler m.m. utan hade allt för trånga lokaler och att det inte ens fanns rum för styrelserepresentanterna att möta egna medlemmarna.

Anna lät sig till sist övertalas för ett resande över dagen och nu de två väntade spänt och förväntansfullt på Rullstolsfärdtjänsten utanför Gerds port. Gerd lite rundnätt, sittande i sin nya Permobil-Elrullstol lätt somrigt klädd, med blommig klänning skymtande. Detta medan Anna stod en bit bort med sin Rullator, lång och smal samt helt rak i ryggen med närmast en uniformsliknande lätt gråaktig klädsel. Olikheterna dem emellan kunde inte nog betonas, men om helt olika, så trivdes de väl med varandra och översåg alltmer med den andres egenheter.

Rullstolstaxin anländer och föraren, en artig medelålders man uppenbarar sig med

munskydd och handskar, doftande likt hela fordonet av stark handsprit. Väggen mellan dem och förarutrymmet hade klätts med en genomskinlig plast. Så efter ilas- tning bar det snart av. Anna framme på sätet vid sidodörren och Gerd längst bak i sin elrullstol och då på helt betryggande Coronaavstånd.

Gerd hade varit hemlighetsfull, men tog nu fram Föreningstidningen från förra året, FUNKIS 95-årsjubiléet, där i Nr 6 det stod om "Sommarparadiset ASPVIK". Dit skulle de och hoppades där kunna komma in på området och visa Anna hur de var där hon och "Larsa" var många gånger på verkliga trivselträffar samt då även ofta badade, men hon hade läst om förfallet. Tänker tillbaks att 2008 hade de tänkt att där ställa upp husvagnen, men blev nekade, då förfallet gått allt för långt och speciellt problemen med avloppen. Året därpå så dog hennes "Larsa" och var samma år som Aspvik tyvärr såldes... Numera åktes till ett DHR - ställe "Lagersberg" i Västeråstakten, med en liknande anläggning och även där ett anpassat bad samt stora gräsytor och övernattningsmöjligheter, dit hon med Anna nog skulle kunna åka och bo, efter att Coronan givit med sig tillräckligt...

Tyvärr, hade den så efterlängttade resan med Midsommarfirande på Lagerberg ställts in p.g.a. Coronan. Något Gerd likt andra sett fram emot och tänkt få med Anna på. Gerd hon tyckte att nog kunde man väl åka dit, inte minst nu, efter att Statsministern talat om vikten att vara ute, men att umgås på rätt sätt, om man satt utspridda på varannan rad i bussarna, som ofta var två men sällan fullsatta; men ibland platsproblem för Elrullstolar. Men ingen verkade engagera sig...

Viker av och tar en ny och slingrigare väg i Gustavsberg. Efter lite virrande och åkt fel

i det numera mycket bebyggda områdena, så var de framme. Men med stor besvikelse över allt vad de såg av uppställda maskiner, byggnadsställningar och annat inne på området. Vid och framför själva huvudbyggnaden låg högar med mängder av bergskross och fyllningsmaterial samt fanns barackliknande kolosser på och bredvid varandra intill huvudbyggnaden. Ägorna hette inte som förr Aspvik efter all ny bebyggelse, utan numera kallas Aspviksnäs vilket stod inpräntat på de tunga grindstolparna där grinden var låst med kraftig kedja och hänglås. Anna gjorde ett nog så tappert försök att ta sig över staketet, men fick ge upp sin upptäcktsfärd av tänkt fotografering. Mitt i besvikelsen, ropar Gerd till "Nämen där är ju Gulan"! Långt bort och inne i grönskan såg hon byggnaden Gulan, men omålad i närmast militär grågrön färg. En byggnad så viktig och var själva navet i sommarhemmets tidigare verksamheter på Aspvik. Nu såg även Anna strukturerna av den stora f.d. Gulan, som allt tydligare avtecknade sig

... Lämna platsen mycket besvikna vad de sett... De for vidare till Värmdö kyrka och där satte Gerd blommor på resterna av mormor Tecklas grav. Mormor som lämnat hennes mor och syster Alva i tonåren, med Far Karl ensam efter hennes hastiga bortgång. Arbetet på Torsby gård nära kyrkan, fick Karl lämna, då deras mormor inte längre kunde hjälpa till med allt arbete som krävdes och flickorna själva hade fullt av arbete på andra gårdar. Men strax så hade morfar Karl nytt arbete och då på Siggesta storgård, även det nära intill och han hade tillfrågats förr, men han kunde inte lämna förrän avtalade Stataråret var slut i oktober.

Gerd och Anna stannar och äter på Siggesta gård i en f.d. stor Ladugård för Kor, Oxar och Tjurar. Det blir Lammkotletter som är från egna gården, så verkligen närproducerat... Siggesta finns dokumenterat sedan år 1323 och är numera ett fritidsparadis för alla. Ser på alla djur som Getter, Lamm, Höns och Tupp, Hästar och inte minst resliga Alpackor. Mycket fint och

delvis Rullstolsanpassat. Med Minigolfbana och många Naturstigar. Men tyvärr, moderna Orangeriet stängt.

Karl trivdes inte med arbetet som Rätare på denna så omtalade av Vasaättens Kungsgård, som lär skänkts av Kung Erik XIV till Jakob Bagge...

Direktör Joseph Sachs, NK Nordiska Kompaniets grundare, som nye ägaren till gården Lillsved 1 ½ mil längre bort mot Skägga, hör av sig och vill ha Karl som ansvarig Trädgårdsmästare och även speciellt ansvarig för Orangeriet; så när då Statartiden gått ut året därpå, flyttade han dit. En tid, nog hans bästa i livet för att få se till att allt växte och vårdades i trädgården och i även i herrgårdens alla nära omgivningar. Men mest för orangeriet med även orkidèhus och en alltmer omfattande Handelsträdgård med tillhörande stora växthus, en verklig stolthet, där *orangeriet fångats på ett vackert fotografi i rosa skickat till dottern Gerda...*

Lillsved lämnades av ägaren Direktör Sachs 1923 efter 18 år och var då dubbelt så stort efter arrendet av intilliggande kronogården Nyvarp. Som ett minne från Sachska tiden, finns mycket vackra dörhandtag på Herrgårdsdörrarna kvar och beundras som kommer från ett hus på Norra Smedjegatan i Stockholm...

Nya ägaren Ernfrid Carlberg en elitgymnast, lät med avgörande utvecklingsstöd av Folkskolläraren och Gymnastikdirektören Jan Ottosson skapa Sveriges första Gymnastikfolkhögskola på Lillsved; som än i dag arbetar med samma inriktning.

Färden från Värmdölandet över Oxdjupet mot Rindö kom tankarna osökt om när Gustav Vasa redan 1549 lät beordra att fylla igen det cirka 40 meter djupa Oxdjupet med olika fyllningar och genom att bl.a. sänka olika skroffartyg där, så vid

1800-talets mitt så gick det då att gå över mellan Värmdölandet och Rindö.

År 1879 rensades sundet och blev åter farbart i samband med att på Rindön, Oskar-Fredriksborgs befästningsanläggning på den västra sidan om Oxdjupet stod färdigt för Stockholms försvar, som uppfördes under åren 1870-1877.

På östra sidan om Oxdjupet ligger sedan 1735 Fredriksborgs, tidigare så viktiga befästningsanläggning. Numera bäge Byggnadsminnen och tyvärr stängda, dessa så mäktiga anläggningar, mot tidigare då det var fullt ut museer, men numera de samlade inventarierna finns främst på Armémuséet i Stockholm.

-Tänk säger Gerd, här på Rindö vid Kustartilleriet KA 1 gjorde min "Larsa" sin Värnplikt, men efter 100 år, allt det militära borta sedan millenniumskiftet och de allra flesta byggnaderna är omgjorda till lägenheter med t.o.m. balkonger.

Efter vidarefärd på Rindö, nästa färja direkt till Vaxholm, så blir det glass på mycket välkända "Glas på hörnet- Ice Cream Shop" med egentillverkad glass och med mycket gott renommé, alldeles intill linfärjan nära över till Kastellet.

Här skiljs Annas och Gerds vägar. Anna vill prompt åka med Vaxholmsfärjan in till huvudstaden, även om mitt i Coronatider. Men avvisar protesterna, med att hänvisa till alla andra som dagligen pendlar. Gerd fortsätter med Färdtjänsten hem till sin bostad och väl inne återvänder hon till Coronanyheter på TV och sin virkning, med motivet på som hon själv skapat, en Husvagn och texten under som hon så mycket tyckte om, men var egentligen en förkortning av ett tidigare läst så vackert längre budskap. **"Att hålla varandras händer och tillsammans nå ikapp alla våra olika Handikapp". Gerd tänkte,**

att nu tycks detta så vackra budskap helt vara borta och förgiftat av skräcken för smitta av Coronan...

Anna ringer och är väl hemkommen efter en lyrisk beskrivande vacker sjöresa. Är mycket glad åt hela dagsresan och vill att de planerar att åka till en Djurpark, som hon hört just på TV man får besöka. Men till Kolmården och även Furuvik kommer de på bägge, att man inte får åka till med Färdtjänstkorten ! -Då får det väl bli Skansen säger de bägge i närmast korus! Men först vill Anna bjuda Gerd som ett tack för resan, med en tidig Lunch på Furusunds Vårdshus, med utsikt över den viktiga vattenleden och inte minst den Optiska Telegrafan nära intill på Telegrafberget på stadiga furustolpar med fyrkantiga rörliga järnluckor upptill i olika kombinationer; mycket väl synligt för all sjöfart och var då förr en viktig kommunikationslänk under 100 år från slutet av 1700-talet till slutet av 1800-talet mellan huvudstaden på landbaserade torn till Grisslehamn över via Åland till Österbotten med gamla Sverige, detta vårt då tillhörande Finland...

Men sa Anna, då vill jag även ta med min gamle vän Erna till Furusund och

sedan skall vi alla tre till Rådmansö och besöka en nyhet, Samstorps Gård, med olika djur som Kronhjortar, Dovahjortar, Mufflonfår, Vildsvin, Visenter (Bisonoxar) m.fl. vardagliga djur samt ofta besökt av friflygande Havsörn. Där finns möjlighet att åka på Vildmarkssafari och att handla gårdsdelikatesser...

Gerd gläds åt att hon på en Datorkurs träffat Anna, då som lärare för lite av de äldre och som alltmer blivit en god vän. Hon tror säkert det blir mycket trevligt att till helgen få träffa Annas gamla arbetskamrat Erna...

Innan Gerd somnar, tittar hon upp mot sin knypplad och sydda duk på väggen och tänker noga på textens innebörd. **"Skvaller är inte värdelöst! Ty det säger något om den som sprider det!"**. Sedan somnar hon...

Nedtecknat av John-Lars de Chasseur (J-LdeC). Även signaturen Friherre med Löjtnantshjärta. Med förhoppning om en sidmässig utvidgad Medlemstidning och inte minst under de långa Sommaruppehållen, ett fylligt Sommarnummer

Varning för falska telefonsamtal

Bedrägerier via falska telefonsamtal ökar kraftigt och många förlorar sina pengar genom att de luras att lämna ut kortuppgifter och koder eller logga in på sin bank.

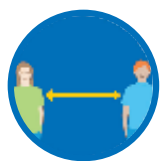
Polisen ger tips för att undvika att du ska drabbas. Sprid budskapet till alla du bryr dig om.

- ◆ **Lämna aldrig ut** kortuppgifter, koder eller andra känsliga uppgifter till någon. Någonsin. Kortuppgifter och koder är nycklar till dina pengar.
- ◆ **Använd aldrig** din bankdosa eller bank-id på uppmaning av någon som kontaktar dig. Ingen seriös aktör skulle be dig om det per telefon.
- ◆ **Om någon du inte känner ringer** och du blir osäker, lägg på luren eller be att få ringa tillbaka på ett nummer som du själv tar reda på. Det gäller oavsett om personen säger sig vara en nära släkting eller från banken, ett företag eller en myndighet.
- ◆ **Lita inte på** den som kontaktar dig bara för att den har personliga uppgifter om dig. Bedragare kan hitta information på nätet för att lura dig.
- ◆ **Om du drabbas av eller misstänker** bedrägeri, kontakta din bank omgående. Polisanmäl alltid och ta stöd av människor i din närhet.

27

Undvik att bli smittad och att smitta andra

Håll avstånd

Var noga med att undvika trängsel och hålla avstånd till andra på platser där många samlas, till exempel i butiker, köpcentrum, restauranger, uteserveringar och på badplatser.

Tvätta händerna ofta

Smittämnen fastnar lätt på händer och kan spridas vidare. Tvätta händerna ofta med tvål och varmt vatten, minst 20 sekunder. Handsprit är ett alternativ när du inte har möjlighet till handtvätt.

Hosta och nys i armvecket

Genom att hosta och nysa i armvecket eller i en pappersnäsduk hindrar du små droppar med smittämnen från att spridas runt dig eller fastna på dina händer. Släng alltid pappersnäsduken i en papperskorg och tvätta händerna.

Undvik att röra ögon, näsa och mun

Det kan vara svårt att låta bli, så tvätta händerna ofta med tvål och vatten för att få bort smittämnen.

Stanna hemma när du är sjuk

Stanna hemma när du är sjuk. Då undviker du att smitta andra.

Smittämnen
finns överallt
i vår omgivning.

God handhygien
är ett enkelt sätt
att skydda dig
själv och andra.

Den vanligaste
smittspridningen
sker via
våra händer.

Folkhälsomyndigheten